

KILDEHENVISNING I APA-STIL PÅ SCHOOL OF HEATH SCIENCES, HØYSKOLEN
KRISTIANIA

Espen Sjøberg

School of Health Sciences

Høyskolen Kristiania

Innholdsfortegnelse

Henvisningsstilen: APA 7th	3
Hvordan henviser man i teksten?	4
<i>Bruk av sidetall</i>	5
<i>Bruk av sitater</i>	5
Hvordan henviser i referanselisten	6
<i>Artikler:</i>	7
<i>Hvor finner jeg informasjonen om artiklene?</i>	8
<i>Rekkefølge på kildene i listen</i>	8
Antall forfattere	9
<i>Kun 1 forfatter:</i>	9
<i>Når det er 2 forfattere:</i>	10
<i>Når det er 3 eller flere forfattere:</i>	10
Primærkilden: Hvor kommer informasjonen fra?	11
<i>Sekundærhenvisning: Når du ikke finner den originale kilden</i>	12
Hva er en god kilde?	12
Andre viktige ting i henhold til kilder og APA	13
<i>Bruk og henvisning av aviser</i>	14
<i>Bruk og henvisning av konferansepresentasjoner</i>	14
<i>Henvisning til kapitler i redigert bok</i>	14
<i>To forfattere med samme navn</i>	15
<i>To kilder fra samme forfatter og samme år</i>	15
<i>Kilden mangler navn på forfatter</i>	16
<i>Kilden mangler sidetall</i>	16

KILDEHENVISNING I APA-STIL PÅ SCHOOL OF HEALTH SCIENCES, HØYSKOLEN KRISTIANIA

Når man skriver tekster i høyere utdanning er det viktig at man viser hvor all informasjonen kommer fra. Hver gang man kommer med et utsagn basert på fakta eller en kilde, så må man vise til denne kilden. Det betyr at man må fortløpende gjennom teksten vise hvor all informasjon kommer fra.

Hvorfor? Fordi:

Personen som leser det du skriver skal ha mulighet til å finne ut nøyaktig hvor du fant all informasjonen.

På videregående skole er det ofte normalt å kun ha en Kildeliste/Bibliografi på slutten for å vise hvor man fant informasjonen. På høyskole- og universitetsnivå fungerer det ikke på samme måte – her skal det vises fortløpende i teksten hvor informasjonen kommer fra, i tillegg til en Referanseliste på slutten. Dette er ofte uvant for nye studenter, men etter litt øving kommer man fort inn i reglene (som er de samme gjennom hele utdanningen).

Denne guiden vil ta for seg:

1. Hva er kildestilen APA?
2. Hvordan henviser man i teksten?
3. Hvordan henviser man i referanselisten?
4. Har antall forfattere på kilden noe å si?
5. Hva er en primærkilde?
6. Hva er en god kilde?
7. Andre viktige ting/ofte stilte spørsmål i henhold til APA og kilder

Henvisningsstilen: APA 7th

I en rekke sosiale vitenskaper bruker man en kildehenvisningsstil som heter **APA** (American Psychological Association). Dette er kort sagt en rekke regler man må følge når man henviser til kilder i oppgaveskriving – disse skal strengt følges og man kan få trekk i karakter hvis ikke henviser til sine kilder.

I denne guiden skal vi først og fremst se på hvordan man henviser til kildene du vil bruke oftest, som er vitenskapelige artikler og bøker. En fullstendig APA manual er tilgjengelig på

engelsk, men på norsk finnes det en side som heter «Søk og Skriv» som gir en nesten fullstendig oversikt over APA stilen: <https://sokogskriv.no/referansestiler/apa-7th.html>

OBS: Gjennom guiden bruker vi forskjellige fonter og rammer rundt eksempler. Dette er ikke del av formatet: det er kun for å tydeliggjøre eksempler.

Hvordan henviser man i teksten?

Når man skriver en oppgave vil man aktivt bruke informasjon fra kilder man finner på biblioteket, på nett, eller andre plasser. La oss begynne med et eksempel:

La oss si du har lest en bok som handler om mobilbruk i Norge, skrevet av Ola Pettersen i 2019, og en artikkel som sier at man kan bli avhengig av dette, skrevet av Kari Olsen og Kjetil Jansen i 2015. På videregående nivå er det ikke uvanlig at teksten ser slik ut:

I det moderne samfunnet har de fleste mobiler: I Norge har 95% av alle ungdommer egen smart telefon før de blir 14 år. Høy mobilbruk kan forårsake avhengighet, indikert med symptomer slik som angst og redusert søvn.

Legg merke til at det er flere fakta som er oppgitt her: 1) 95% av ungdommer i Norge har smart telefon; 2) mobilbruk kan bli avhengighetsskapende; og 3) angst og søvnløshet er symptomer for avhengighet. Dette er konkret informasjon eller påstander som er tatt fra kilder, og leseren vil lure på hvor du fikk dette fra. Leserens kan ikke vite hvilken kilde som henviser til hvilken informasjon dersom det kun foreligger en kildeliste på slutten. Derfor må du henviser til kildene i teksten, slik at det er åpenbart for leseren nøyaktig hvilken informasjonsbit som kom hvorfra.

Det kan gjøres på denne måten:

I det moderne samfunnet har de fleste mobiler: I Norge har 95% av alle ungdommer egen smart telefon før de blir 14 år (Pettersen, 2019). Høy mobilbruk kan forårsake avhengighet, indikert med symptomer slik som angst og redusert søvn (Olsen & Jansen, 2015).

Nå kan leseren se at du f.eks. fikk tallet 95% fra en kilde skrevet av Pettersen. Legg merke til at vi kun bruker etternavn på forfatteren. På slutten av oppgaven skal man også ha en referanseliste med flere detaljer ([se Del 3 for hvordan denne ser ut](#)). På denne måten er innholdet basert på kilder som kan dokumenteres og som leseren selv kan slå opp for å sjekke informasjonen du oppgir. Dette er en slags form for kvalitetssikring.

Slik skal kildehenvisning foregå gjennom hele oppgaven. Du kan selvsagt komme med egne påstander eller argumenter, men disse bør være forankret i kilder eller logikk. All informasjon du oppgir som krever en form for støtte må du kildehenvise til. Hvis du sier at «de fleste nordmenn har høy IQ» så er det en fakta-basert påstand, og du må vise dokumentasjon på både at nordmenn har høy IQ og at «de fleste» faktisk har dette.

Bruk av sidetall

Ifølge APA guiden er sidetall i teksten valgfritt. Det vil si, du kan skrive «Pettersen, 2019, s.76» om du ønsker. På mange måter er dette bedre, fordi det gir enda mer detaljer om hvor informasjonen kommer fra (spesielt i bøker). Men mange forskere vil ikke bruke sidetall - kun navn og årstall - så dette velger du selv: Bare pass på at du er konsistent gjennom oppgaven.

Det er ett unntak hvor du ALLTID må bruke sidetall, som vi går gjennom nedenfor. Og det er sitater.

Bruk av sitater

Når man skriver en oppgave er det svært viktig at alt innholdet er dine egne ord. Kildene dine er opphavet til informasjonen bruk i oppgaven, men innholdet derfra skal ikke kopieres. Dette gjøres på måten vist ovenfor. I ny og ne vil man imidlertid komme borti noen setninger som er veldig relevant og vanskelig å omformulere, eller man ønsker å sitere forfatteren. Da er det viktig at man viser i teksten at dette er et sitat.

Sitat krever at man bruker sitatsymboler slik som « », og man oppgir sidetall for vise nøyaktig hvor sitatet kom fra.

F.eks.:

Mobilbruk kan forårsake avhengighet: «Man ser ofte hos pasienter med mobilavhengighet økende angst og mangel på søvn om natten (Olsen & Jansen, 2015, s.57)».

Hvis man introduserer forfatteren først og så sitatet, må man oppgi sidetallet i selve sitatet.

F.eks.:

Ifølge Olsen og Jansen (2015) kan mobilbruk kan forårsake avhengighet: «Man ser ofte hos pasienter med mobilavhengighet økende angst og mangel på søvn om natten (s.57)».

Siden du allerede oppgav kilden holder det med kun sidetall her, da det er åpenbart tatt fra Olsen og Jansen-kilden.

Viktig: Sitater bør generelt sett unngås i oppgaveskriving, fordi det er ikke dine egne ord og gir derfor ikke innsikt i din egen forståelse. Et eller to sitater i ny og ne er greit, men forsøk å unngå det om mulig. De fleste sitater kan fint omskrives med egne ord.

Merk at denne regelen også gjelder hvis du skriver noe som ligner veldig på et sitat. Å bytte ut et par ord regnes som et delvis sitat, og du må da oppgi sidetall. En tommelfinger regel er at hvis syv ord eller mer ligner på originalkilden, så er det sitat/delvis sitat.

Ved Høyskolen Kristiania er det plagiatskontroll. Det betyr at når du leverer oppgavene dine går de gjennom et system (URKUND) som sjekker om du har brukt informasjon uten å vise til disse. Bruker du informasjon fra en kilde uten å henvise til det kan du risikere ikke godkjent/stryk.

Hvordan henvise i referanselisten

På slutten av oppgaven, etter konklusjonen, skal du ha en referanseliste. Denne skal begynne på en ny side.

Referanselisten er en oversikt over alle kildene du har brukt gjennom hele oppgaven, og det skal oppgis nok detaljer til at leseren kan finne kilden. Det betyr at ting slik som utgivelsesdato, forlag, årstall og tidsskrift detaljer må med.

Når man fører opp referanselisten er det forskjellige regler for format, avhengig av hva slags type kilder det gjelder. I psykologi bruker man først og fremst vitenskapelige artikler, og til tider bøker, vi fokuserer derfor på de to.

Bøker:

Ved bøker er formatet slik, med hengende innrykk:

Etternavn, Initial på Fornavn. (årstall publisert i parentes). <i>Tittel på boken i kursiv</i> . Navn på forlaget.
--

For bøker finner man vanligvis årstallet og forlag på en av de første sidene i boken, ofte med liten skrift før innholdsfortegnelsen. La oss si at Pettersen boka i eksempelet over heter «Mobilbruk i Norge» og ble publisert av Cappelen Damm. Da skal det se slik ut:

Pettersen, O. (2019). <i>Mobilbruk i Norge</i> . Cappelen Damm.

Notat: I tidligere versjoner av APA oppgav man også stedet boken ble publisert, så ikke bli overrasket om du ser dette i artikler eller andre oppgaver. Men f.o.m. 2019 ble dette kravet tatt bort.

Når du henviser til bøker i oppgaven din, sjekk at alt dette er på plass. Har du skrevet det nøyaktig slik som over? Legg merke til detaljene om at fornavn skal kun være initialer og tittel er i kursiv. Dette er små ting, men faste regler, og etter noen oppgaver vil du fort utvikle en vane med å oppføre kildene slik.

Artikler:

Vitenskapelige artikler er det vanligvis publisert i vitenskapelige tidsskrift. Her menes altså ikke aviser, blogger, leksikon eller populærvitenskapelige publikasjoner slik som artikler i *National Geographic*. Et tidsskrift følger en streng vitenskapelig standard for å kvalitetssikre innholdet. I [Del 6](#) under «Hva er en god kilde?», kan du lese mer om hvordan du identifiserer en god og korrekt kilde.

Tidsskrift har volumer eller årganger, hvor hvert volum er en utgivelse. La oss si Olsen og Jansen-kilden var i volum 17 – dette betyr vanligvis at tidsskriftet har publisert artikler i 17 år. I noen tilfeller kan det bety at dette er 17. gangen det publiseres. I tillegg er det sidetall hvor artikkelen finnes i volumet. Nedenfor ser du regelen for hvordan dette oppføres, med et eksempel.

Etternavn, Initial på Fornavn. (årstall publisert i parentes). Tittel på artikkel. <i>Navn på tidsskrift i kursiv, volum/årgang i kursiv</i> , sidetall.
--

La oss si at kilden av Olsen og Jansen i eksempelet vårt ble publisert i tidsskriftet «Norsk Medieforskning». Det var på sidene 56-71 og het «Symptomer på avhengighet». Da skal det se nøyaktig slik ut:

Olsen, K., & Jansen, K. (2015). Symptomer på avhengighet. <i>Norsk Medieforskning</i> , 17, 56-71.
--

Legg merke til at når man henviste til bøker var tittelen i kursiv, mens ved artikler er det tidsskriftet og volumet som skal i kursiv.

Noen artikler har også **heftenummer** (ofte kun henvist som «nummer»). Hvis det finnes legges det til i parentes etter volumnummeret. Nyere artikler som er publisert online har også ofte et **DOI** nummer – dette er en slags lenke man kan kopiere inn i nettleseren for å fort finne artikkelen. Har den dette skal dette også med helt på slutten. Da kan det se slik ut:

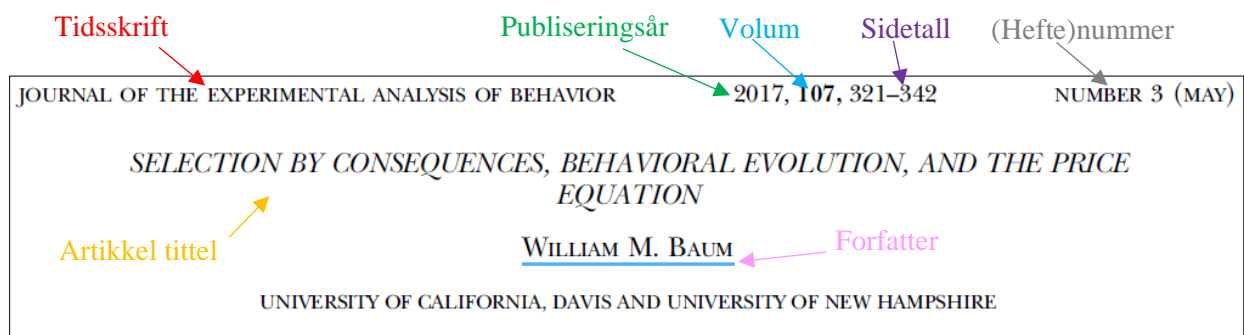
Olsen, K., & Jansen, K. (2015). Symptomer på avhengighet. *Norsk Medieforskning*, 17(2), 56-71. <https://doi.org/4.17.27.56>

Legg merke til at hverken heftenummeret eller DOI er i kursiv. Slik som eksemplene over skal det i hovedsak se ut gjennom teksten og i referanselisten, men det er flere forskjellige mindre variasjoner og regler som må tas i betraktning. De viktigste tar vi for oss nå, og du kan lese om flere av dem under [Del 7](#).

Hvor finner jeg informasjonen om artiklene?

All informasjon du trenger for Referanselisten vil du vanligvis finne på første siden av artikkelen, men det vil variere litt fra tidsskrift til tidsskrift.

Nedenfor er et fargekodet eksempel:

Denne artikkelen vil da bli:

Baum, W.M. (2017). Selection by Consequences, Behavioral Evolution, and the Price Equation. *Journal of the Experimental Analysis of Behavior*, 107(3), 321-342.

(Uten farger i oppgaven, selvsagt: de er her ment for å vise hvor alt kommer fra)

Rekkefølge på kildene i listen

Referanselisten skal ha kildene oppført i alfabetisk rekkefølge etter førsteforfatter på hver kilde. Om kilden du bruker har flere forfattere skal ikke rekkefølgen forandres i selve kilden.

E.eks.:

Referanseliste:

Olsen, K., & Jansen, K. (2015). Symptomer på avhengighet. *Norsk Medieforskning*, 17(2), 56-71. <https://doi.org/4.17.27>

Pettersen, O. (2019). *Mobilbruk i Norge*. Cappelen Damm.

Smith, A., Andersen, K., & Johnsen, E. (1977). Teknologiutvikling i Norge. *Norsk Tidsskrift for Teknologi*, 4, 25-28.

Her ser du at rekkefølgen på kildene er alfabetisk (O – P – S). Men rekkefølgen på forfatteren innen samme kilde føres slik det er oppført i kilden (altså det oppføres Olsen og Jansen, ikke Jansen og Olsen). Det er kun listen som skal i alfabetisk rekkefølge.

Har man flere kilder med samme navn skal dem deretter i kronologisk rekkefølge, med eldste først.

E.eks.:

Pettersen, O. (2015). Ungdommer og mobil: en undersøkelse. *Norsk Medieforskning*, 16(1), 45-62. <https://doi.org/5.7.24.67>

Pettersen, O. (2019). *Mobilbruk i Norge*. Cappelen Damm.

I sjeldne tilfeller kan man ha forfattere med samme navn og årstall o.l. Unntak fra reglene over kan du lese om i [Del 7](#).

Antall forfattere

I eksemplene så langt la du kanskje merke til bruken av «&» symbolet når det var to forfattere. Hva er reglene her, og hva er forskjellen mellom en, to, tre, ti eller hundre forfattere? Da er det noen detaljer, spesielt mellom 1-3 forfattere, som er godt å vite. Forskjellene påvirker kildetypene likt – det vil si at endringene gjelder for både bøker, artikler, og andre kilder. La oss bruke Pettersen-boka som eksempel, men se for deg forskjellige virkeligheter med forskjellig antall forfattere.

Kun 1 forfatter:

Hvis det kun er én forfatter følger du eksemplene så langt. Slik ser det ut i tekst:

I Norge har 95% av alle ungdommer egen smart telefon (Pettersen, 2019).

Og slik i referanselisten:

Pettersen, O. (2019). *Mobilbruk i Norge*. Cappelen Damm.

Når det er 2 forfattere:

Straks det er to eller flere forfattere begynner vi å bruke «&» symbolet for å skille mellom dem. Når det kun er to forfattere skilles de ved bruk av dette symbolet så lenge henvisningen er i parentes, samt i Referanselisten. Men, hvis du direkte henviser til forfatterne i teksten uten parentes, da bruker man ordet «og» istedenfor (men i Referanselisten bruker man fremdeles &-symbolet)

Eksempel i tekst hvor kilden er i parentes:

I Norge har 95% av alle ungdommer egen smart telefon (Pettersen & Kverneland, 2019).

Eksempel i tekst hvor forfatterne nevnes direkte:

Forskning fra Pettersen og Kverneland (2019) viser at 95% av alle ungdommer i Norge har egen smart telefon.

Legg merke til at siden du nevner forfatterne direkte så skal de ikke parentes (kun årstallet), og man bruker «og» istedenfor «&».

I referanselisten ser uansett det slik ut:

Pettersen, O., & Kverneland, C.S. (2019). *Mobilbruk i Norge*. Cappelen Damm.

Når det er 3 eller flere forfattere:

Straks det er tre eller flere forfattere blir reglene litt forskjellige. Nå er det slik at kun førsteforfatter nevnes og så ordene «**et al.**», så årstall. Et al er latinsk og står for «og andre». Kort sagt bruker man dette for å spare plass, slik at man slipper å nevne alle forfatterne i teksten hele tiden. Så la oss si at boken du henviser til er skrevet av Pettersen, Kverneland og Vikman. Da ser det slik ut:

I Norge har 95% av alle ungdommer egen smart telefon (Pettersen et al., 2019).

Notat: I tidligere varianter av APA pleide man å oppgi alle forfatterne ved første instans og kun bruke «et al.» når man henviste til samme kilde på ny. Fra 2019 gjelder ikke dette, så eldre artikler/oppgaver kan ha litt forskjellig henvisning.

Legg merke til at det er punktum etter «al». Så lenge kilden har tre forfattere eller mer skal det se slik ut gjennom hele oppgaven.

I referanselisten ser det omtrent likt ut som når det er to forfattere:

Pettersen, O., Kverneland, C.S., & Vikman, S. (2019). *Mobilbruk i Norge*. Cappelen Damm.

Et unntak er hvis det er over 20 forfattere. La oss si kilden har 30 forfattere. Da skriver du de 19 første forfatterne og så setter man inn tre prikker « ... », og så navnet på siste forfatter. Så med andre ord blir forfatter nummer 20-29 ikke nevnt her i det hele tatt. Dette er sjeldent i andre disipliner enn medisin: De fleste vitenskapelige artikler har rundt 1-5 forfattere.

Primærkilden: Hvor kommer informasjonen fra?

Når du henviser til kilder i oppgaven bør fokuset være på **primærkilder**. Se for deg at du leser en bok, og i selve boka snakker forfatteren om en forskningsartikkel om hukommelse. Da betyr det at informasjonen kommer fra denne artikkelen, og dette er primærkilden. Boka er sekundærkilden: det er altså ikke opphavet til informasjonen. Se for deg du leser dette **i boken** skrevet av Pettersen:

Forskning på hukommelse viser at det er vanskeligere å huske tall enn det er å huske ord (Fredriksen, 2017). Dette er trolig fordi ord ofte har større personlig betydning for oss enn tilfeldige tall (Smith & Lee, 2018).

Her er det viktig å huske at selv om du fant denne informasjonen i boka, så er ikke boka opphavet til informasjonen. Boka har hentet informasjonen fra andre kilder. Derfor skal du **IKKE** skrive det f.eks. slik:

Mennesker har større problemer med å huske tall fremfor ord (Pettersen, 2019).

Dette blir feil, siden Pettersen-boka kun oppsummerte informasjonen hentet fra en annen plass. Dette er samme grunnen til at man ikke kan bruke kilder slik som Store Norske

Leksikon eller Wikipedia: informasjonen som står der kan være riktig, men hvor fikk de informasjonen fra? Man må alltid oppsøke primærkilden.

I dette tilfellet bør du slå opp Referanselisten til Pettersen-boka og se hva Fredriksen-kilden er. Finn denne kilden, sjekk at informasjonen stemmer, og så oppgi dette som kilden:

Mennesker har større problemer med å huske tall fremfor ord (Fredriksen, 2017).

Sekundærhenvisning: Når du ikke finner den originale kilden

La oss si du ikke fant kilden som Pettersen-boka oppgir. Kanskje Fredriksen-kilden må kjøpes, eller biblioteket ikke har tilgang til den. Da er det mulig å henvise til den via Pettersen-boka. Dette kalles **sekundærhenvisning**, og betyr at du henviser til en kilde som du fant i en annen kilde, men har ikke sjekket selv. Det gjøres slik:

Mennesker har større problemer med å huske tall fremfor ord (Fredriksen, 2017, referert i Pettersen, 2019).

I referanselisten oppgir du kun Pettersen-kilden, ikke Fredriksen. Generelt sett bør man unngå sekundærhenvisning, fordi det viser at man ikke har sjekket primærkilden. Dette gjelder spesielt hvis man tar mye informasjon fra samme sekundærkilde. La oss si teksten består av mange kilder, alle tatt fra samme bok, så betyr det at du egentlig har basert alt innholdet på én bok. Men, av og til er det vanskelig eller umulig å finne en primærkilde, og om det er tilfellet bruker man sekundærhenvisning.

Hva er en god kilde?

Det er flere ting som signaliserer en god kilde, men to viktige punkter er:

1. Er kilden opphavet til informasjonen?
2. Er kilden i et tidsskrift som har peer-review?

Den første delen handler om hvor informasjon kommer fra. Bøker kan fint være primærkilder, men lærebøker er ofte ikke opphavet til informasjonen. Slike bøker tar informasjonen fra en annen plass. Dermed er lærebøker gjerne en god plass å begynne å lese for å få en oversikt, men det er ikke nødvendigvis en kilde i seg selv.

Av samme årsak er kilder slik som leksikon ikke gode. Leksikon er forenklede oppsummeringer av andre kilder, og skal generelt sett aldri brukes. Det samme gjelder

Wikipedia, skjønt slike leksikon kan ha referanser som peker deg til bedre kilder. Det gjelder også forskningsartikler skrevet av respekterte sider, slik som forskning.no. Av og til er artikler herfra gode, men andre ganger oppsummerer de kun. Det kommer an på innholdet.

Den andre delen handler om kvalitetssikring. Hvis du finner informasjon på f.eks. en blogg eller en hjemmeside, så har dette vanligvis ikke gått gjennom en form for kvalitetskontroll, som gjør innholdet mer upålitelig. I vitenskap brukes et system som kalles *peer review* (*fagfellevurdering*), som betyr at en artikkel må vurderes av andre forskere før den kan publiseres. De aller fleste tidsskrifter bruker dette systemet, så det betyr at en artikkel i et tidsskrift er generelt sett en god kilde. En slik artikkel representerer ny forskning som har blitt vurdert av andre forskere som solid. Det er vitenskapsartikler du først og fremst bør bruke i dine oppgaver.

Bøker går vanligvis ikke gjennom peer-review, men kan fremdeles inneholde gode argumenter og relevant innhold. Noen bøker har også en redaktør, hvor hvert kapittel er skrevet av en forsker. I slike bøker er kapitlene i praksis tilsvarende en vitenskapelig artikkel i et tidsskrift.

Så når du finner en kilde, tenk på følgende:

- Er denne kilden opphavet til informasjonen?
- Hvor fant jeg kilden? Er det en bok eller en artikkel – flott! Er det en blogg eller privat hjemmeside – ikke så bra.
- Se også om kilden din har referanser selv. Hvis kilden ikke har dette, så er den muligens upålitelig. Det er usikkert hvor informasjonen kommer fra, så mangel på kilder er et varseltegn. Når en kilde har kildehenvisning er det et godt tegn.

Andre viktige ting i henhold til kilder og APA

For andre detaljer rundt APA-stilen og henvisning til kilder anbefales det at man bruker en guide slik som Søk og Skriv. Nedenfor er lenke til denne, samt noen andre alternativer:

<https://sokogskriv.no/referansestiler/apa-7th.html>

https://owl.purdue.edu/owl/research_and_citation/apa_style/apa_formatting_and_style_guide/general_format.html

<https://apastyle.apa.org/instructional-aids/reference-guide.pdf>

Ellers er det noen mindre varianter og spørsmål som ofte dukker opp gjennom et studieår med APA bruk, og disse tar vi for oss nedenfor.

Bruk og henvisning av aviser

Aviser er vanligvis ikke en kilde som brukes i forskning, da aviser ofte kun oppsummerer forskning utført av andre. Det samme kan gjelde populærvitenskapelige kilder slik som *National Geographic* eller *Forskning.no* – det kommer an på innholdet. Men det finnes unntak: for eksempel kan en avisartikkel gi innsyn i et samfunnstema som er aktuelt for oppgaven, eller en forsker ble intervjuet. Så aviser kan fint brukes for å etablere en sammenheng om temaet oppgaver dreier seg om, men det er ikke en vitenskapelig kilde.

Henvisning:

Forfatter, Initial. (dato). Overskrift. *Avis i kursiv*, sidetall. Hvis det er på nett, legg ved link istedenfor sidetall.

Johnsen, E. (2019, 26. juni). Kristiania på topp i kildebruk. *Dagbladet*, s. 13-14.

Bruk og henvisning av konferansepresentasjoner

Konferansepresentasjoner brukes ikke ofte, men de regnes som en vitenskapelig kilde. Dette fordi en konferansepresentasjon nesten alltid er utført av en person som oppsummerer vedkommenes forskning om temaet. Det kan derfor regnes som en slags forkortet versjon av en vitenskapelig artikkel.

Det føres slik:

Forfatter, Initial. (år, dato). *Navn på presentasjon* [presentasjonstype]. Navn på konferansen, sted og land. Link hvis mulig.

Solberg, P. (2012, 25. oktober). *Reduksjon av funksjon i rally dekk* [presentasjon]. Årlig Norsk Rallykonferanse, Kirkenes, Norge.

Henvisning til kapitler i redigert bok

Noen bøker har et overordnet tema, hvor hvert kapittel tilsvarer en vitenskapsartikkel. Slike bøker er koordinert av en eller flere redaktører med flere bidragsytere, og de kan derfor anses som en slags tidsskriftutgave i bokform. Dette regnes som en vitenskapelig kilde på lik linje med artikler i tidsskrifter. Det henvises til både redaktørene og forfatterne i slike tilfeller.

Forfatter, Initial. (årstall). Navn på kapittel. I Initial. Etternavn på redaktøren (Red.) *navn på boken i kursiv* (ss. sidetall). Utgiver.

Sivertsen, H. (2017). Terapi og blokkfløyte. I B. Eidsvågs (Red.) *Musikterapi i psykologi* (s. 37-50). Akademisk Forlag.

Kun forfatteren (Sivertsen, 2017) henvises til i teksten. Legg merke til bokstaven «i» før redaktøren, og at redaktører er et unikt unntak hvor man skriver initialen på fornavnet før etternavn, fremfor motsatt.

To forfattere med samme navn

Hvis to forfattere har samme navn i samme kilde, så fører du dette opp normalt i både tekst og referanselisten. For eksempel:

Begge disse forfatterne heter Wilson, men det er i samme artikkel. Så hvis det står (Wilson & Wilson, 2007) i teksten, går det fint. I Referanselisten står initialene og man kan se hvem som er hvem.

Hvis det derimot er forvirrende hvem forfatteren er basert på etternavnet, så bruker man initialer. For eksempel, la oss si David Sloan Wilson publiserte en artikkel i 2005 som du siterer, men Edward Wilson har også en forskjellig publikasjon samme år. Hvis du nå sier (Wilson, 2005) i teksten er det forvirrende hvem du henviser til.

Så da bruker du **initialer**:

«En artikkel foreslo at hukommelse ikke eksisterer (D.S. Wilson, 2005), men en annen forsker har utført studier som foreslår det motsatte (E.O. Wilson, 2005).»

To kilder fra samme forfatter og samme år

Hvis samme forfatter har en eller flere artikler publisert samme år, kan det være forvirrende hvilken artikkel man henviser til hvis man bare skriver (Wilson, 2006). Da setter man inn bokstavinitialer for å skille mellom dem.

Hvis Wilson skrev tre artikler i 2006, to av dem alene og en tredje med en medforfatter (Pettersen), kan det se slik ut:

«En forsker argumenterte for at bevissthet ikke eksisterer (Wilson, 2006a), basert på at man ikke kan finne bevisstheten under hjernescanning (Wilson, 2006b). I tillegg er hjerneaktiviteten fremdeles høy i ubevisst tilstand (Wilson & Pettersen, 2006).»

Legg merke til at vi ikke trenger bokstavene for (Wilson og Pettersen, 2006), fordi medforfatteren gjør det tydelig hva det henvises til. I Referanselisten skal også disse bokstavene stå.

Kilden mangler navn på forfatter

Noen ganger vil man bruke en kilde uten forfatter. For eksempel kan det hende at man ønsker å henvise til hjemmesiden for WHO, eller Statistisk Sentralbyrå. Hvis det ikke oppgis noen forfatter på disse sidene skriver man organisasjonen istedenfor, sammen med link.

Tittel i kursiv.

Statistisk Sentralbyrå. (2019). *En rapport over mobilbruk hos norsk ungdom* (Rapport 47b).
<http://lenketilkilden.no/mobilbruk>

Kilden mangler sidetall

Enkelte vitenskapelige artikler mangler sidetall hvis de kun publiseres på nett. Da vil ofte samtlige artikler starte på side 1. I slike tilfeller trenger man ikke oppgi sidetall. Eventuelt kan du skrive antall sider fra 1-X.